

Навіки сорокарічний

Рідні загиблого Федора Бута знайшли його могилу через 68 років після смерті червоноармійця

"Добрый день, моя дорогая жена Елена. Спешу сообщить тебе, что я пока жив и здоров. Того и тебе желаю в твоей жизни. Теперь напишу тебе, как мы уехали от реки аж на станцию Федоровку. Там мы стояли два дня, а потом приехали в село Троицкое. Здесь мы снимали мины два дня, а потом ушли на станцию Федоровку и 1 ноября пошли догонять немца. Шли 7 дней до самого Сиваша, а сейчас стоим здесь в селе Новоивановка. Мы пока все вместе. Но пока дошли, так ноги потёрли... Я знаю, что ты обижаешься на меня, что я так долго не писал письма. Но и сам хочу от тебя получить письмо и узнать, как ты живёшь.

Мы и до сих пор не передевались, так в этом белье и ходим. Нам и до сих пор ничего не дали насчёт питания. Но ничего не поделаешь – привыкаем, как-нибудь будем воевать, чтоб нам побить этого паразитанемца. Так тогда мы скоро будем дома. Я никогда не

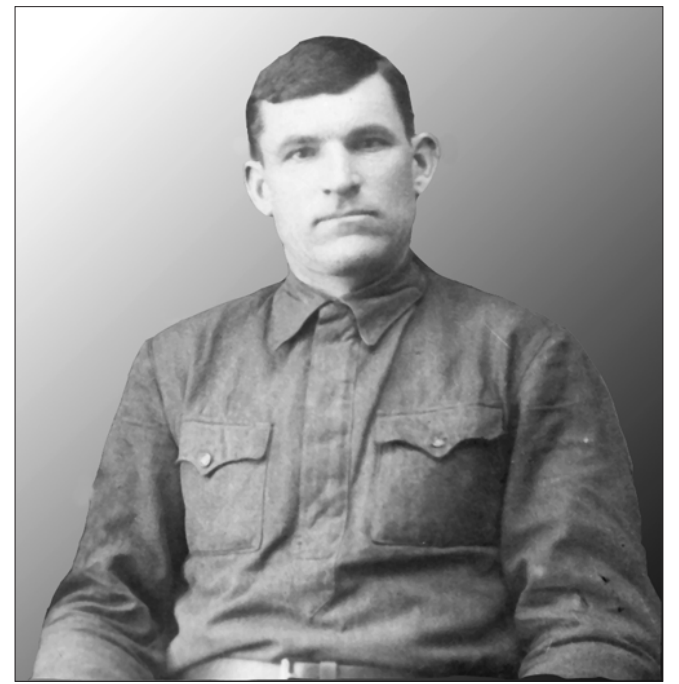
могу успокоиться, как ты живёшь без топлива и что ты кушаешь. Я сейчас и Иван Родомский со мной в степи охраняем лес (деревина, по якой переправлялись через Сиваш – А. Б.) и я пишу письмо тебе, а то времени нет...

До свидания. Передавай всем соседям и знакомым... мой адрес. П. С. 44175, 2 рота, Бут Ф. Д. Только получишь, сейчас мне напиши всё подробно и за сыночка тоже..."

Цей лист уродженец Токмака Федот Демидович Бут писав додому з берега Сиваша 13 листопада 1943 року. У цей час його син Микола воював на іншому фронті, дружина чекала обох додому з перемоги. Дочекалась лише сина. Микола Федотович пройшов з боями від рідного Токмака до Австрії і повернувся додому. На чоловіка ж Олена Бут отримала "похоронку". Після її смерті та "похоронка" загубилась між паперів, тож, де поховано Федота Демидовича, ніхто з рідних

не знав. Проте, намагались в'язати це всіма можливими способами. Три роки тому, коли помер Микола Демидович, справу пошуку могили діда продовжив його онук Олександр разом з дружиною Іриною. Подружжя живе у Москві. Обидва працюють: Олександр Миколайович – керівником проекту департаменту експлуатації ЗАТ "Комстар-Регіони", Ірина Львівна – секретарем-референтом НП "Навчальний центр Алкатель". Весь свій вільний час чоловік і дружина віддавали пошуку відомостей

діда чоловіка через систему "Меморіал". Знайшла документ з назвою "Донесение о безвозвратных потерях", у якому начальник госпіталю майор Копиловський повідомляв, що Бут Федот Демидович 1903 року народження поступив у шпиталь 26 листопада з осколочним пораненням кістки правого стегна та газовою інфекцією і через 4 дні помер. Тоді Ірина Львівна почала шукати відомості про село Громівку та Новотроїцький район. Так вона вийшла на сайт нашої районної ради, написала по електронці

Червоноармієць Федот Бут.
Фото воєнних років

Олександр і Ірина Бути на місці,
де їхній предок вирушив у вічність

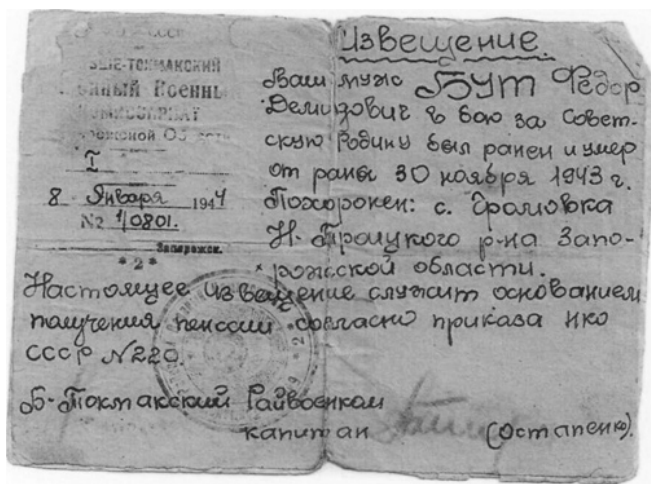
про загиблого. Так невдовзі знайшли "похоронку", у якій повідомлялось, що Федір Демидович був поранений і 30 листопада 1943 року помер. Адресою поховання значилась Громівка Новотроїцького району Запорізької області. Дізнавшись адресу, Ірина Львівна, яка добре володіє Інтернетом, почала шукати відомості про

лист на ім'я тодішнього в. о. голови райради Анатолія Тарановського. Анатолій Федорович, за словами москвичів, поставився до них, немов до рідних людей. Навіть сам поїхав у Громівку, де на могилі знайшов ім'я Федота Бута. Посадовець негайно повідомив про це Олександра Миколайовича і Ірину Львівну та запросив їх

до нашого краю. Скориставшись запрошенням Анатолія Тарановського москвичі вирішили напередодні 66-ої річниці Перемоги. Про все це вони розповіли кореспонденту "Трудової слави" на місці переправи через Сиваш, де 8 травня відбувся урочистий мітинг з нагоди легкоатлетичного пробігу. Залишивши вдома дітей (подружжя має двох синів та доньку), гості приїхали до Громівки, аби вклонитись могилі діда. Тут їх гостинно зустрів сільський голова Сергій Ляшко. "Напишіть, що ми дуже вдячні Сергію Івановичу та Анатолію Федоровичу за все те добре, що вони для нас зробили", – попросили москвичі... Степовий вітер хитає буйні трави. Під весняним

сонцем вирає барвами Сиваш. Синій, сірий, білий, жовтаво-золотистий... Тоді ж, у вже далекому від нас жовтні 1943 року, він мав один колір – червоний. Наші мужні воїни обагрили його кров'ю, аби ми, теперішні, раділи життю і не знали війни. Серед тих героїв – Федір Демидович Бут, на могилу якого довгі 68 років лягали квіти від незнайомих йому дітей. І от цього року вперше на граніт лягли тюльпани від рідного онука та його дружини. А ніжні пелюстки квітів оросили сльози. Спасибі Вам за подвиг, Федоре Демидовичу! Вам і мільйонам таких героїв, як Ви!

Андрій БЕЙНИК.

Знайдена похоронка

Консультпункт «ТС»

Пенсії ветеранам війни

Нині у населених пунктах Новотроїцького району проживають 1389 ветеранів війни, з них 62 – інваліди війни, 105 – учасники бойових дій, 1222 – учасники війни. На їх запитання стосовно нарахування та виплат пенсій відповідає заступник начальника відділу пенсійного забезпечення Марина РУДЕНКО.

ПОРЯДОК НАРАХУВАННЯ

Розміри пенсій учасникам війни та учасникам бойових дій визначаються відповідно до положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». А ось інвалідам війни надано право вибору: розмір пенсії за їх бажанням може обчислюватися або згідно з Законом «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», або ж – із Законом «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

Який варіант обрати? Тут треба враховувати багато аспектів. Розмір пенсії, обчислений за нормами Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», залежить від трудового внеску кожної конкретної особи та від того, який зарібок вона отримувала у період роботи.

Під час обчислення пенсії по інвалідності за нормами Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» їх

розмір визначають у встановлених відсотках від середньомісячного заріботку інваліда залежно від групи інвалідності: інвалідам війни I групи - 100%, II групи - 80%, III групи - 60% відповідних сум грошового забезпечення (заріботку).

У разі, якщо розмір пенсії інваліда, обчислений таким чином, не досягає мінімального розміру, встановленого законодавством, така пенсія забезпечується мінімальним розміром.

РОЗМІР ПІДВИЩЕНЬ ТА НАДБАВОК

Пенсійне забезпечення ветеранів війни має свої особливості, зокрема, окрім пенсій вони отримують різноманітні надбавки та підвищення. Так, Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» передбачено, що інвалідам війни I, II, III груп, учасникам бойових дій, учасникам війни пенсії або щомісячне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується замість пенсії, підвищуються, відповідно, на 50%, 40%,

30%, 25%, 10% прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

У 2011 році розміри підвищень до пенсії ветеранам війни встановлені у розмірах:

інвалідам війни I групи – 50% прожиткового мінімуму: з 1 квітня – 382 грн., з 1 жовтня – 392 грн., з 1 грудня – 400 грн.;

інвалідам війни II групи – 40%: з 1 квітня – 305,6 грн., з 1 жовтня – 313,6 грн., з 1 грудня – 320 грн.;

інвалідам війни III групи – 30%: з 1 квітня – 229,2 грн., з 1 жовтня – 235,2 грн., з 1 грудня – 240 грн.;

учасникам бойових дій – 25%: з 1 квітня – 191 грн., з 1 жовтня – 196 грн., з 1 грудня – 200 грн.;

учасникам війни, нагородженим медаллю – 15%: з 1 квітня – 114,6 грн., з 1 жовтня – 117,6 грн., з 1 грудня – 120 грн.;

учасникам війни – 10%: з 1 квітня – 76,4 грн., з 1 жовтня – 78,4 грн., з 1 грудня – 80 грн.

Також держава забезпечує щомісячну виплату цільової грошової допомоги до Закону України «Про поліпшення матеріального становища

учасників бойових дій та інвалідів війни». Розміри цієї допомоги становлять: для інвалідів війни I групи - 70 гривень, II та III груп – 50 гривень, для учасників бойових дій – 40 гривень, незалежно від розміру отримуваної пенсії.

Інвалідам війни I групи, одиноким інвалідам війни II та III груп, які за висновком ЛКК потребують стороннього догляду, за їх заявою призначається щомісячна державна соціальна допомога на догляд у розмірі від 15% до 50% від прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб (від 114,60 грн. до 382,00 грн.).

Ветеранам, які відзначені урядовими нагородами, призначають пенсію за особливі заслуги перед Україною. Така пенсія встановлюється як надбавка до пенсії понад зазначені мінімальні пенсійні виплати в розмірах від 20% до 40% від прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб (від 152,80 до 305,60 грн.).

ЗАКОНОДАВЧИЙ МІНІМУМ

Виходячи із розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, інвалідам війни та учасникам бойових дій щомісячний розмір пенсійних виплат (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, сум індексації та інших

доплат до пенсій, встановлених законодавством, крім пенсій за особливі заслуги перед Україною) не може бути нижчим ніж:

інвалідам війни I групи: з 1 квітня – 1833,6 грн., - з 1 жовтня – 1881,6 грн., з 1 грудня – 1920 грн.;

інвалідам війни II групи: з 1 квітня – 1642,6 грн., з 1 жовтня – 1685,5 грн., з 1 грудня – 1720 грн.;

інвалідам війни III групи: з 1 квітня – 1451,6 грн., з 1 жовтня – 1489,6 грн., з 1 грудня – 1520 грн.;

учасникам бойових дій: з 1 квітня – 1260,6 грн., 1293,6 грн., 1320 грн.

У разі, якщо розмір пенсії менший за встановлений законодавством мінімум, пенсіонерам надається дотація у розмірі, що не вистачає до мінімальної пенсійної виплати. Якщо ж загальний розмір пенсії у ветеранів більший, ніж мінімальна пенсійна виплата, пенсія не перераховується.

За більш детальною інформацією можна звертатися до районного управління Пенсійного фонду України за адресою: смт. Новотроїцьке, вул. Безродного, 9 особисто або за тел. 2-14-80, 2-14-98, 2-20-07.